

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det sidste er jeg enig med justitsministeren i, og derfor havde jeg også forventet, at justitsministeren havde koncentreret sig om, hvordan vi undgår en sådan situation i fremtiden.

Denne form for undersøgelseskommission er en gang miskmask rent juridisk, men mine betænkeligheder med hensyn til mistænkeliggørelse har ikke et hak med jura at gøre. De kommer af hensynet til alle politifolkene og deres udtalelser. De føler sig mistænkeliggjort og hængt ud, bare fordi de har gjort deres arbejde.

Når det drejer sig om retsstillingen, er det meget godt, at ministeren siger, at de afhørte har en retsstilling. Men det ved de ikke noget om. Vi har fra Venstres side stillet spørgsmål på spørgsmål i Retsudvalget, og hver gang har vi fået svaret: Det ved jeg ikke. Der har stået i svarene, at det er kommissionen, der skal bestemme det. Vi aner ikke her i Folketinget, hvilket omfang den undersøgelse får, men jeg kan jo håbe, at denne sag virkelig bliver en klods om benet på regeringen, så den mange år ud i fremtiden vil fortryde, at den har iværksat denne undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Justitsministeren siger, at man ikke kan lade ombudsmandens kritik stå uimodsagt, men jeg vil godt spørge: Hvorfor ikke? Er det ikke det, man har gjort snesevis af andre gange? Man har taget ombudsmandens kritik eller rapporter til efterretning. Jeg mener, at gentagne regeringer af både den ene og den anden og den tredje observans har gjort det, og mange gange har det været meget fornuftigt.

Men nu iværksætter vi altså den fjerde undersøgelse, og hvad nu, hvis resultatet af den fjerde undersøgelse ikke bliver helt det samme som resultatet af den tidligere rigsadvokats undersøgelse og ikke siger det samme som det, ombudsmanden skriver? Det er vel meget usandsynligt, at man vil være fuldstændig enig med alle andre. På enkelte områder har man vel en anden mening, og engang i 1999, når undersøgelsesresultatet kommer, vil der altså være et vist antal af de mennesker, der har beskæftiget sig meget med denne sag, der vil sige: Vi er uenige! Det vil være både lærde juridiske professorer og andre, og nogle af dem vil måske bede ombudsmanden om at se på den under-

søgelse. Og hvad skal vi så gøre, når der igen er uenighed? Skal vi så have den femte, den sjette, den syvende undersøgelse? På et eller andet tidspunkt må vi da sige: Nu kan der ikke graves mere i den sag, nu er der ikke sandsynlighed for, at der vil komme mere frem.

Jeg vil godt minde om, at ombudsmanden i sin redegørelse ikke tog stilling til, om det var nødvendigt eller rimeligt eller hensigtsmæssigt at lave en ny undersøgelse. Han skrev noget om det, men han sagde netop, at han mente, der kunne anlægges forskellige betragtninger, og derfor ville han overhovedet ikke blande sig i det. Det er altså ministeren og regeringen, der har fundet, at vi skal have denne femte undersøgelse, som meget vel kan blive fulgt op af en sjette eller syvende undersøgelse efter år 2000.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg har ikke bedt om ordet som ordfører, men jeg bliver nødt til at gøre et par korte bemærkninger.

Den ene er en reaktion på fru Birthe Rønn Hornbechs bemærkning om, at forslaget var noget makværk, og jeg forstod også – det var der i hvert fald en bemærkning om i betænkningen – at vi skulle have hastet ting og sager igennem i Retsudvalget. Men jeg har bemærket, at der ikke blev stillet krav om fornyet udvalgsbehandling under andenbehandlingen. Man kan selvfølgelig sige, at det skyldes, at man ved, det ikke ender med noget nyt resultat, men omvendt må man dog klart erkende, at den bemærkning om, at vi ikke har gjort vores arbejde ordentligt, er møntet på at komme ud ad vinduet og har ikke megen realitet bag sig.

Hele konstruktionen blev også kritiseret. Det blev sagt, at rent juridisk er det en mærkelig konstruktion, men den er jo bygget over præcis den samme model, som vi vedtog sidste år om Færøundersøgelserne. Og dengang var der i hvert fald ingen fra Det Konservative Folkeparti, som havde noget at indvende mod den konstruktion. De stemte for lovforslaget.

Den sidste bemærkning er til hr. Helge Adam Møller: Der er det specielle her, at ombudsmanden er kommet med en kritik, og et af de kritikpunkter, han fastholdt, var, at den undersøgelsesform, der var iværksat tilbage i 1993, ikke var egnet til at give indtryk af, at der var foretaget en uvildig undersøgelse. Så kan vi jo tage det til efterretning, siger hr. Helge Adam Møller, men hermed skruer han jo tiden tilbage til tamil-